

Càntut

Cançons de tradició oral

Els joves presumits

Fina Barcelona i Moreno, Anglès

1.Au no-ies que por-teu red— i els ca-bells a la ro-mana ia so-ta por-teu ti - tits—

7

que ba-llen l'a-me-ri - ca-na. Cui-da-do jo-ves no-us en-gres-queu per-què amba-questes

14

no - ies vos per - de - reu, que por - tenels mor - ros tan ben pin -

20

tats, que sem - bla qu(e) els por - tin em - pas - ti - fats.

2. Totes les noies que s'*enpolven*
és perquè facin aulor,
és perquè no se'l's hi senti
la fragància de la pudor.

Si io fos arcalde
o bé governador,
totes les noies que s'*enpolven*
fe'l's-hi pagar contribució.
I també n'hi ha(n) que porten
en el cap una flor.
Ai, mireu la presumida,
porta la mit(x)a a garró.*

*La tercera estrofa, que no hem inclòs per manca d'espai, pot consultar-se al web.